ANUL VII. — No. 4899. EDITIA A TREIA JOUI 23 IUNIE 1894

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ŞI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureştĭ* LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN *Judeţe* ŞI *Streinătate* PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureştĭ* ŞI *judeţe* SE PRIMESC *numaĭ la Administraţie*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURĬ LA PAG. IV ..... 0,30 b. linia
» » » III ..... 2,— leĭ »
» » » II ..... 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA *kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain*

UN NUMER VECHIU 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

BANIĬ „LIGEĬ"

Am fost maĭ multe lunĭ membru al *Ligeĭ* şi eram convins, că toate cotizaţiile lunare ce se adunaŭ aveaŭ o anumită destinaţie, conform statutelor, pe baza cărora s'a fondat *Liga*.

Nicĭ-odată nu mi-a trecut prin minte că fondurile *Ligeĭ*, sustrase de la măreţul scop pe care îl urmăresc întemeietoriĭ eĭ, se pot cheltui pentru satisfacerea unor răzbunărĭ personale, pentru realizarea unuĭ scop meschin.

D. Perieţeanu-Buzĕŭ, casierul *Ligeĭ*, a considerat, şi poate că îşi astăzĭ consideră fondurile ce î-ĭ sînt încredinţate ca o proprietate a sa, de care poate dispune fără nicĭ un control.

D. Perieţeanu-Buzĕŭ, casierul *Ligeĭ*, are tot dreptul de a nu iubi ziarul *Adevărul*, şi nimenĭ nu-l poate sili să-l citească; dar faptul de a întrebuinţa baniĭ *Ligeĭ*, — banĭ ce sînt daţĭ numaĭ în păstrarea luĭ,— pentru a distruge ziarul *Adevărul*, constitue culmea necinsteĭ, constitue un abuz de încredere care ar trebui să atragă imediata sa destituire.

D. Perieţeanu-Buzĕŭ, casierul *Ligeĭ*, nu va fi destituit, fiind-că, în fruntea acesteĭ frumoase instituţiĭ se află un bătrîn care şi-a pierdut drumul şi cărarea, un bătrîn care, dimineaţa întîlnindu-se cu un liberal, face o profesiune de credinţă de un liberalism foarte înaintat, şi seara convorbind cu un conservator, se transformă într'un reacţionar. care face admiraţiunea mămăligaruluĭ de la Golăşeĭ.

Iată fotografia omuluĭ care zădărniceşte şi compromite acţiunea *Ligeĭ;* — şi dacă membriĭ comitetuluĭ central executiv, toţĭ tinerĭ şi inteligenţĭ, nu vor scăpa *Liga* de această momîie inconscientă, măreaţa operă a mareluĭ naţionalist, a nemuritoruluĭ Gr. Brătianu este menită a peri.

In tristele zile în care toate furiile se deslănţueaŭ asupra *Adevĕruluĭ*, pachetele de ziare destinate provincieĭ ereaŭ rupte în strada Doamneĭ, la poarta poşteĭ, în faţa D-luĭ profesor Lupulescu care, în naivitatea sa, credea că, cu distrugerea cîtor-va pachete, *Adevĕrul* va fi nimicit.

Foile care se găseaŭ în mîinile vînzătorilor ambulanţĭ şi ale chioşcarilor eraŭ rupte şi unele din ele despăgubite.

Cine plătea acele foĭ distruse?

D. Perieţeanu-Buzĕŭ le plătea din fondurile *Ligeĭ*, căcĭ casierul e prea neguţător pentru ca să cred că despăgubea pe vînzătorĭ din punga sa.

Iată şi dovada:

Domnule Perieţeanu
Vânzătorul Iancu
Ionescu i s'a rupt
de către mine
şeapte-deci de numere
Adeverul de astă seară
20 Mai. Rog mult
a i se achita de către
d-voastra Ionescu.

Cetitoriĭ *Adevăruluĭ* nu aŭ nevoe să ştie cine e *vînzătorul Iancu Ionescu*, nicĭ cine poate fi acel *Ionescu* care rupea foile ziaruluĭ nostru şi trimitea pe păgubaş la D. Perieţeanu Buzĕŭ pentru al despăgubi.

Am voit a dovedi numaĭ că casierul *Ligeĭ*, cu baniĭ *Ligeĭ*, lucra la distrugerea *Adevĕruluĭ*, plătind foile rupte, plătind şi birjele cu care distrugătoriĭ alergaŭ la gară, pentru a rupe pachetele ziaruluĭ nostru, căcĭ intrarea poşteĭ, în strada Doamneĭ, era păzită de naivul profesor Lupulescu.

Există încă, pe lîngă alte dovezĭ şi un alt bilet *semnat* de D. Perieţeanu-Buzĕŭ, în care ruga pe un amic a plăti *două-zecĭ şi cincĭ de leĭ* pentru patru birjĭ cu care distrugătoriĭ alergaseră la gară, pentru a rupe pachetele *Adevĕruluĭ*, promiţînd a înapoia baniĭ peste cîte-va oare.

Intreb acum, nu pe preşedintele *Ligeĭ*, căcĭ e dureros de a sta la vorbă cu un om care, în inconscienţa sa, pretinde că nu face parte din nicĭ o grupare politică, stînd maĭ pre sus de toate partidele — pare-mi-se că aud pe Carol I—dar întreb pe membriĭ comitetuluĭ central al *Ligeĭ* (liberalĭ şi conservatorĭ) dacă D. Perieţeanu-Buzĕŭ maĭ poate face parte din acel comitet, dacă maĭ este el demn de a ocupa postul de casier.

Să nu uite membriĭ diriguitorĭ aĭ *Ligeĭ* că prezenţa D-luĭ Perieţeanu-Buzĕŭ printre eĭ, îĭ face solidarĭ:

Cu incorectitudinele unuĭ casier abuziv.

Cu sălbaticele apucăturĭ de distrugere ale unuĭ membru al comitetuluĭ central al Ligeĭ, *contra unuĭ organ democrat.*

Alex. V. Beldimanŭ.

SATIRA VACANŢIEĬ

CARNETUL MEU

10 Iunie.

Astă-zĭ a venit la masă o persoană rasă, fără barbă şi fără mustăţĭ şi tunsă cu maşina No. zero. Inainte de a se aşeza pe scaun rasa persoană face un crucioiŭ şi spune ceva din gură,—ceva de ruşine probabil, fiind-că spune foarte încet.

Comeseniĭ se dedeaŭ la închipuirĭ:
— Trebue să fie popă catolic!
— Ba-ĭ protestant.
— Ba-ĭ fecior de popă.
— ...Ba-ĭ preoteasă, zice Rigolo.

Şi toată lumea rîde. Doar cocoanelor le pare rău, fiind-că trăgeaŭ nădejde, bietele, să se împărtăşească!

* * *

La *table d'hôte* aĭ o strălucită ocazie să vezĭ ce rol imens joacă în lumea asta formele.

Nu vorbesc de *formele* de *sub* masă, acestea fiind în atribuţia feţeĭ bisericeştĭ. Vorbesc pur şi simplu de «influenţa formalităţilor asupra mîncăreĭ». Oameniĭ carĭ la eĭ acasă şi-ar vîrî bucuros labele în strachină, la *table d'hôte* maimuţăresc elita socială, îşĭ ţin degitele par-că ar avea cîrceĭ, se şterg la gură ar-că le-ar fi gura sticlă. înghit cu un fel de ruşine şi casca pliscul ca vrăbiile.

Este în genere admis, că e ruşine să mănîncĭ mult. Sînt vre-o două cucoane care la masă de-abia ciugulesc; apoĭ se duc în odaia lor, — şi acolo, cu uşa încuĭată, cu perdelele lăsate, înghit nişte hălcĭ cît ziua de mîine.

* * *

Nemţoaĭcele continuă să-mĭ turbure liniştea şi să-mĭ rănească estetica. Una vîră cuţitu 'n peşte, alta taie sparanghelul cu cuţitul şi cu furculiţa, a treia mănîncă fragĭ cu pîine.

Erĭ ne-a dat gelatină. Să fi văzut ce era pe nemţoaĭce, care pe semne nu maĭ văzuseră asemenea dănănaĭe. Urlaŭ, rîdeaŭ, făceaŭ un scandal infernal. de tremura gelatina vargă. Vre-o patru nemţoaĭce aŭ refuzat să mănînce,—spre marea mea bucurie.

O franţuscă din colţ se prăpădeşte de rîs. Pare c'o aud zicînd:

Nous l'avons eu votre Rhin allemand!...

26 Iunie s. n.

Astăzĭ am primit *Viaţa*.

In mijlocul tăcereĭ de aicĭ, departe de luptele din Bucureştĭ, îmĭ place să citesc revista asta, din cauza articolelor doctoruluĭ Urechiă. La Bucureştĭ. în focul războiuluĭ, poţĭ să le găseştĭ că n'aŭ spirit; aicĭ însă încetezĭ de a fi rău şi guştĭ o bucată spirituală, chiar cînd ea e opera unuĭ adversar.

Aşa de pildă, eŭ am găsit foarte de duh bucata următoare:

Doctorul N. se prepara pentru un concurs de *mamos* la un spital din Paris. In vederea acestuĭ concurs el îşĭ puse mintea la o activitate aşa de mare, la o încordare atît de covîrşitoare, în cît creerul nu maĭ putu rezista. Intr'o zi, mamoşul nostru intră la o casă de bancă să încaseze o poliţă. Casierul era despărţit de public şi nu putea comunica cu acesta de cît prin o ferestrue, prin un mic ghişet. Avînd nevoe de o lămurire casierul băgă capul prin ferăstrue, spre mamoşul nostru. Văzîndu-l acesta de o dată strigă: «Iată copilul, iată copilul» şi înhăţînd solid capul casieruluĭ se puse să tragă de el; şi tragĭ, şi tragĭ, din toate puterile!

Grozav am rîs! E în adevăr o ideie nostimă, aşa de nostimă, în cît mizerabiliĭ de la *L'Écho de Paris* aŭ pus-o eĭ maĭ 'nainte (*Echo de Paris*, 22 Iunie stil noŭ) sub titlul *Nouvelle à la main*, şi aŭ iscălit-o *Le Nain Jaune*.

S'o traducem de acolo:

«*Doctorul Julien D.... este un mamos de o abilitate minunată, dar supus la nişte distracţiunĭ neînchipuite.*

«*El bate erĭ la un ghişeŭ al Băncei Franţeĭ.*

«*Un casier foarte pleşuv scoate capul. Atuncĭ, încet, cu nişte precauţiunĭ infinite, chirurgul trage la el capul funcţionaruluĭ şi strigă foarte satisfăcut:*

— *Aide! copilul se prezintă bine!*»

N'am maĭ rîs. Ba am plîns straşnic. Brava om de spirit, care se alimentează din glumele de prin gazetele franţuzeştĭ! Ţară latină, dom'le!

Mĭ-a părut rău numaĭ de un lucru: gluma asta e aşa de veche, în cît nu maĭ ţiŭ minte de cîte orĭ am văzut-o prin gazete.

Apoĭ s'o maĭ şi iscăleştĭ, doctore?

Rigolo.

CĂLDURILE CONTINUA

Şi *Tribuna liberală* din Craiova continuă şi ea să apară în fie-care lunĭ cu cîte un noŭ apel sanguinar.

Săptămîna trecută chema pe toţĭ Romîniĭ şi în special pe cetăţeniĭ Craiovenĭ *la arme*, strigînd *moarte!* tututor celor din partidul conservator şi în deosebĭ D-lor Take Ionescu şi Mişu Săulescu.

Astăzĭ furia i-se îndreptează împotriva «socialismuluĭ şi anarchismuluĭ» pe care vrea să-l vază combătut cu aceleaşĭ mijloace convingătoare.

In America,—zice oribilul nostru confrate,— şi în special în Statele-Unite, populaţia face singură justiţia. *Că Europa să imite acest exemplu.* Cu mic cu mare, *că toţĭ cetăţeniĭ să se ridice*, şi să *linşeze* nu numaĭ pe ceĭ carĭ comit atentate, ci şi *pe toţĭ companioniĭ lor, cunoscuţĭ ca făcînd parte din bandele socialiste şi anarchiste.*

Şi încîntată de canicularа-ĭ soluţiune, *Tribuna liberală* conchide:

Ast-fel *credem noĭ*, răul ce să chiamă socialismul saŭ anarhismul, care ameninţă cu peire civilisaţiunea actuală, *va putea fi stărpit din rădăcină.*

Dacă ast-fel aţĭ început să eredeţĭ încă de la 20 Iunie, unde-o să ajungeţĭ, dumnezeule! cu *credinţele* pe la mijlocul luneĭ luĭ Cuptor?

Că doctorul Babeş să ia măsurĭ de urgenţă!

Rad.

FILOXERA

Am dat erĭ o informaţie prin care se arăta ce frumos ştie să se poarte D. Carp cu ceĭ carĭ vin să-ĭ reclame servicii, reclamaţiĭ de care D-luĭ trebue să ţie samă.

O delegaţie de podgorenĭ din Odobeştĭ cerea ministruluĭ agriculturei ca judeţul Putna să fie declarat filoxerat. Ministrul a răspuns cu zeflemele şi cu impertinenţe.

Din toate cele constatate de oamenĭ specialĭ, s'a văzut că filoxeră resistă cu încăpăţinare zeflemelelor şi impertinenţelor; insecta asta e aşa de puţin guvernamentală că nu vrea de loc să ţie samă de influenţa pe care căldurile de vară ar putea să le aibă asupra creeruluĭ D-luĭ Carp, şi-şĭ continuă pustiirile în toată liniştea.

E lucru probat de sutele de oamenĭ carĭ s'aŭ ocupat cu combaterea acestuĭ flagel, că o dată ce filoxera a pătruns într'o podgorie, nu-ĭ nicĭ un chip să fie oprită în devastările eĭ.

Orĭ ce măsurĭ s'ar lua, ele nu pot de cît să lovească şi maĭ crud pe podgorenĭ,—singuriĭ carĭ se îmbogăţesc peste măsură în asemenea împrejurărĭ sînt numaĭ Stolojaniĭ anti-filoxeriştĭ.

De îndată ce filoxera şi-a făcut apariţia unde-va, cel maĭ raţional lucru e ca localitatea aceea să fie imediat declarată filoxerată, pentru a se permite proprietarilor de viĭ să distrugă treptat bucăţile infectate şi să le înlocuiască cu viţă americană.

Se obiectează că viţa americană are filoxeră în stare permanentă şi că introducerea eĭ în podgoriile uşor contaminate, nu face de cît să mărească şi să propage maĭ cu iuţeală răul.

Asta e adevărat, nu-ĭ maĭ puţin adevărat însă că şi fără introducere de viţă americană, podgoriile atinse de filoxeră tot sînt destinate să piară, maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ.

Aşa ne învaţă tristele experienţe din Franţa şi Ungaria.

Prin urmare singura soluţie a problemeĭ e să se lase filoxera să-şĭ continue ravajele, înlocuindu-se treptat viţele perdute cu viţă americană.

Se impune dar ca D. Carp să lase de-o parte zeflemelele şi impertinenţa, să ia în de aproape băgare de seamă reclamaţiile odobeştenilor şi să proclame, cît maĭ curînd, judeţul Putna şi R.-Sărat filoxerate.

I. Th.

STÎRPIREA ANARCHISMULUI

Lupta a publicat de unăzĭ un excelent articol de polemică în potriva rusofililor de la *L'Indépendance roumaine*, la carĭ ultimul atentat anarhist, a provocat o criză de reacţionarism acut.

Confratele nostru radical arată cît de nefolositoare sînt mijloacele violente: ghilotina şi cele-l'alte, preconizate de reacţionarĭ, pentru stîrpirea anarhismuluĭ. Fără îndoială acestea nu fac de cît să exaspereze maĭ tare pe apostoliĭ propagandeĭ prin fapt, şi să-ĭ împingă la nouĭ represaliĭ.

Executarea luĭ Ravachol, a împins pe Vaillant la crimă pentru ca să-l răzbune; ghilotinarea acestuia a înarmat braţul luĭ Henry; moartea acestuia-l'alt a produs pe Caserio şi aşa maĭ departe.

Maĭ mult, se pare chiar că aceste măsurĭ aŭ determinat rezultate şi maĭ ciudate.

In loc să intimideze, ele aŭ ajuns să producă la anarhiştĭ, o stare psihică, pe care a-şĭ putea-o numi *frigurile ghilotineĭ*. In loc de a-ĭ înfricoşa, instrumentul fatal pare că'ĭ atrage.

Eĭ îl privesc ca pe un fel de trampolină de pe care dacă sar în neant, sar tot-d'odată şi în nemurire; eĭ rîvnesc către el cu un fel de furie de sacrificiŭ.

Pe acele cîte-va scîndurĭ, anarhiştiĭ află aureola martiruluĭ, vanitatea de a se face cunoscuţĭ preocupînd o lume întreagă şi de a zmulge admiraţia tovarăşilor.

Aşa că *Lupta* are perfectă dreptate, cînd conchide că ghilotinele şi călăiĭ nu pot de loc servi la stînjinirea atentatelor anarhiste.

Acolo unde însă nu ne unim cu ziarul radical e asupra mijloculuĭ ce propune pentru a scăpa de anarhiştĭ şi pe care'l defineşte ast-fel:

Cînd spioniĭ şi poliţiştiĭ de azĭ vor fi înlocuiţĭ de alienişti, cînd instrucţia criminalilor nu se va maĭ face fără o expertiză medico-legală, cînd călăiĭ şi eşafodul vor fi înlocuite cu spitale, unde nebunĭ ca Ravachol şi Caserio să fie internaţĭ înainte de a putea comite vre-o crimă, fapte de acestea care aŭ înspăimîntat Franţa şi lumea întreagă în aceştĭ din urmă douĭ anĭ, nu se vor maĭ produce.

S'ar părea, din aceste vorbe, că anarhiştiĭ ar fi nişte criminalĭ din naştere saŭ criminalĭ nebunĭ.

Presupunerea asta socotesc că e neîntemeiată de oare-ce împrejurarea chiar că *anarhiştiĭ* făptuesc numaĭ crime cu caracter politic, dovedeşte că eĭ aparţin categorieĭ create de criminologĭ sub numirea de *criminalĭ ocazionalĭ*, în care intră indiviziĭ pe care împrejurările mediuluĭ în care trăesc îĭ împing la fapte rele.

Ast-fel fiind, la ce-ar putea servi mijloacele citate maĭ sus?

Confraţiĭ de la *Lupta* aplică teoria criminaliştilor antropologĭ, fără a ţine seamă că aceştia înşi-şĭ s'aŭ îndepărtat de la rigorismul lor primitiv.

Marele criminolog *Ferri* a ajuns el însuşĭ a recunoaşte că măsurile medicale de izolare (saŭ de segregaţiune, cum îĭ zice el), în genul celor propuse de *Lupta* nu ajung, şi de aceea trebue să se ia în potriva crimeĭ măsurĭ sociale preventive pe care el le numeşte *sostitutive penale*.

Aceste substitutive ar consta într'o serie de reforme legislative şi sociale, vizind pe fie-care din factoriĭ naturalĭ aĭ criminalităţeĭ, aşa că prin o maĭ dreaptă îndreptăţire a soarteĭ tuturora să se micşureze ocaziile de făptuire ale crimelor şi să se stabilească ast-fel un soiŭ de *preventiune* socială.

Fără îndoială atîta timp cît nu se vor reforma actualele împrejurărĭ socialo-economice, care împart lumea în asupriţĭ şi asupritorĭ—crimele fie ordinare, fie anarhiste, nu vor înceta.

Atîta timp cît va dăinui această societate bazată pe concurenţă şi pe individualism, asemenea crime se vor produce, orĭ cît le-am înfiera, căcĭ ele sînt produsul eĭ natural.

Nu dar mijloacele propuse de «Lupta», pot să rezolve chestia asta, ci numaĭ înlocuirea societăţeĭ actuale prin una maĭ dreaptă şi maĭ bună.

C. D. A.

DIN BERLIN

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Iarăşĭ baycotajul.—Un noŭ triumf socialist.—Carnot şi nemţiĭ.

Iarăşĭ boycotajul

Aŭ început şi berariĭ a judeca maĭ rece. Şeful lor, D. Roesicke, prototipul unuĭ burtă-verde burghez, publică un articol asupra «Boycotuluĭ» in *Social-politisches Centralblatt*. După ce D. Roesicke descrie în mod adevărat, causele boycotuluĭ, îĭ scapă o mărturie, care, e o ilustraţie minunată pentru solidaritatea muncitorilor Germanĭ, el zice: «de observat e că muncitoriĭ nu numaĭ că nu beaŭ berea din cele 7 berăriĭ boykotate, dar nu beaŭ *de loc bere din berăriile care aparţin societăţeĭ berarilor*».

In zilele din urmă, berariĭ văḍind că se duc pe copcă, aŭ căutat să lovească pe socialiştĭ, adunînd maĭ mulţĭ stăpînĭ de sălĭ *dependinţĭ de dînşiĭ* şi i-aŭ silit să anunţe pe socialiştĭ, că nu le vor maĭ închiria sălile pentru întrunirĭ. Consiliul general a respuns boycotînd şi aceste sălĭ.

In lupta dintre burghezie şi proletariat, boycotul e singura armă, pe care o poate mănui cel din urmă orĭ şi cît timp voeşte, căcĭ foamea nu-l poate sili—ca la greve de ex.—să renunţe la luptă.

Luĭ Roesicke îĭ va respunde în numărul viitor al aceluiaşĭ ziar, simpaticul *Ignaz Auer*, deputat în Reichstag.

Un triumf socialist

Burghezia pierde mereŭ terenul de sub picioare. De curînd bătută în Plauen, iată că e stîlcită în Pinneberg-Elmshorn. Candidatul socialist Von Elm a fost ales deputat cu *13,766* voturĭ, contra Naţional-liberaluluĭ Mohr, care a obţinut 13,146 *de şi susţinut fiind de toate partidele burgheze*. Von Elm e al *46 deputat* socialist în Reichstagul german, el a învins, cu toate că alegerea fusese tocmaĭ într'o Sîmbătă, cînd lucrătoriĭ sînt împiedicaţĭ a veni la urnă de oare-ce trebue să-şĭ primească plata salariilor, şi cu toate că întreg partidul liberal-progresist a votat pentru Mohr crezînd că împlinesc ast-fel «o datorie patriotică (!?)» Curios e faptul, că cu toate că la balotaj aŭ votat vre-o 1,300 de alegătorĭ maĭ mult de cît la alegerile generale de anul trecut, Mohr a căpătat 150 voturĭ maĭ puţin, pe cînd Von Elm a căpătat 1300 maĭ mult.

Carnot şi Nemţiĭ

Moartea luĭ Carnot, a mişcat toate cercurile politice. Carnot a fost un burghez, — dar un burghez integru. Mulţĭ însă pling după el lacrămĭ de crocodil, gîndindu-se, că ce bine s'ar putea ticlui acum o lege excepţională contra anarhiştilor (citiţĭ socialiştilor). Dar în zadar se bucură *Norddeutsche Allgemeine* şi alte gazete. Lumea burgheză în marea eĭ majoritate ţine bine minte la ce i-a folosit legea excepţională Bismarkiană.

De aceea ea nu e de loc dispusă să reînceapă dezastroasa experienţă din trecut.

Brănişteanu

A se citi în pagina a III-a amănunte asupra nenorociteĭ de la Cişmegiŭ.

„TIMPUL" SI GRECII

Timpul n'a înţeles de loc detaliile noastre date asupra intinseĭ mişcărĭ de emigrare a arendaşilor şi negustorilor grecĭ, căcĭ alt-fel nu şĭ-ar fi permis să afirme în numărul săŭ de aseară, că noĭ atribuim această mişcare persecuţiunilor pe care le îndură greciĭ din partea administraţieĭ. Ferească Dumnezeŭ! Din potrivă, noĭ am acuzat şi acuzăm mereŭ pe zapciĭ şi pe poliţaĭ, că fraternizează cu exploatatoriĭ de tot neamul pentru a reduce la mizerie pe ţăranĭ şi pe lucrătorĭ.

Sînt însă înşi-şĭ greciĭ emigranţĭ carĭ se plîng în contra administraţieĭ şi carĭ îşĭ scuză neputinţa lor de a exploata pe ţăranĭ prin persecuţia administraţieĭ.

Mişcarea de emigrare are un caracter pur economic şi social şi vom explica în curînd maĭ pe larg motivele care o determină.

In acelaşĭ numĕr *Timpul* caută a atenua mişcarea de emigrare restrîngînd'o la cîte-va cazurĭ izolate.

Noĭ sîntem în posiţiune de a afirma, că nu sînt cîte-va cazurĭ, ci o mişcare serioaşă ce se manifestă în judeţele Neamţu, Roman, Putna, Tutova.

De alt-fel noĭ am fi foarte ferciţĭ, dacă toţĭ greciĭ ne-ar părăsi ţara.

Dr.

DIN FOCŞANĬ

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Popota ofiţerilor. — Soldă şterpelită. — Anarhistul Cocea.

Popota ofiţerilor.

D. general Gheorghiu, acuma în retragere, înfiinţase în Focşanĭ o popotă *obligatoare pentru toţĭ ofiţeriĭ neînsuraţĭ aĭ garnizoaneĭ.*

Faptul era dăunător ofiţerilor, căcĭ preţul era foarte scump, — 75 de leĭ pe lună, — şi mîncarea foarte proastă.

In plus, mulţĭ ofiţerĭ carĭ aveaŭ în oraş rude la care puteaŭ mînca maĭ eftin, eraŭ obligaţĭ totuşĭ să vie la popotă.

Rugăm pe noul comandant al diviziei, pe D. general Argintoianu, să revoace această măsură absurdă a predecesoruluĭ săŭ. Nu vedem pentru ce trebuesc reînviate în zilele noastre, în garnizoana din Focşanĭ, vechile obiceiurĭ ale Sparteĭ.

Sîntem sigurĭ că D. general Argintoianu va scuti pe ofiţerĭ de această popotă scumpă, proastă şi *obligatoare*.

Soldă şterpelită

Un domn căpitan din garnizoana Focşanĭ a găsit de cuviinţă să nu plătească solda oamenilor din companie *timp de 8 lunĭ!* D. comandant al regimentuluĭ în care se practica treaba asta, a deschis o anchetă prin care s'a constatat că solda neplătită se urcă la 2000 de leĭ.

Aşteptăm de o cam dată să vedem ce măsurĭ se vor lua, iar dacă nu se face nimic vom fi nevoiţĭ să dăm numele regimentuluĭ, a companieĭ şi a căpitanuluĭ în chestie.

Anarhistul Cocea

Cocea nu-şĭ poate găsi casă la Focşanĭ, nu pentru că n'ar fi case de închiriat, dar pentru că-l chiamă Cocea.

Aşa, sîntem pozitiv informaţĭ că un domn la care s'a adresat el pentru a-ĭ lua casa cu chirie, cînd a auzit cu cine are de-a face, a refuzat să-l primească ca chiriaş.

Lumea prin Focşanĭ i-a dat deja numele de «anarhistul Cocea.»

Foc.

IAROSLAW VRCHLICKJ

BANALITATE

. . . .

— Credeţi-mă că o banalitate poate să năcăjească pe un om toată viaţa. Am săvîrşit şi eŭ una şi încă azĭ mă năcăjeşte...

— Povesteşte, povesteşte! strigă adunarea.

— Trebue să fie de sigur ceva picant! se bucura Stockfischer.

— O, nu, e cu totul banal, maĭ mult, e o prostie, pe care am săvîrşit-o. Ştiţĭ că la 187... trăiaŭ în Paris. Munceam prea mult cu studiul ziua ca să maĭ fi fost în stare să-mĭ jertfesc nopţile diferitelor aventurĭ, de gustul cărora ceĭ maĭ mulţĭ străinĭ vizitează Parisul. Ocoleam cu intenţie birturile austriace de tot felul, în care trebuia să găsesc destuĭ cunoscuţĭ.

«De obiceiŭ prînzeam singur, ba icĭ ba colo şi pe urmă mă întorceam binişor acasă, pe bulevardul Montparnasse. Pe drum mă gîndeam la toate impresiile şi întîmplările, pe care le trăiam în spitalele cele marĭ şi, ajuns acasă, doborît de oboseală, mă culcam îndată.

«O dată îmĭ luaĭ într'adins hotărîrea de a mă întoarce pe alt drum acasă. Ca de obiceiŭ uliţa era pustie. Ca la vr'o treĭ zecĭ de paşĭ înaintea mea mergea o fată. Umbla încet, eŭ o ajunseĭ curînd. Era îmbrăcată la modă, toată în negru. Frumoasă nu era. Faţa avea trăsurĭ regulate, gura era mare, ochiĭ întunecoşĭ şi grozav de adîncĭ; elegantă, trupul mlădios, talia zveltă, mersul uşor şi graţios. Gîtul era împodobit cu un şirag de mărgele negre, la mîinĭ avea brăţare la fel, ba, în locul franjurilor de la mantilă, zornăiaŭ la fie-care pas fluturĭ asemenea unuĭ şirag de perle. Umbrela uşoară, în mîna eĭ mică înmînuşată, abia atingea pavajul. Pieptul era împodobit cu un boboc de trandafir alb.

«Trecuĭ încet pe dinaintea eĭ.

«Mă uitaĭ la dînsa — ea nu lăsă ochiĭ în jos şi zîmbi. Iĭ vorbiĭŭ şi mă oferiĭŭ s'o însoţesc pe uliţa pustie. Imĭ primi tovărăşia fără silă. Petrecuĭ minunat în timpul mersuluĭ şi nicĭ nu băgaĭ de seamă pe ce strade mă ducea. In sfîrşit, ne oprirăm dinaintea uneĭ case înalte. Nu maĭ întrebaĭ nimic — iĭ oferiĭŭ braţul şi o însoţiĭŭ pînă la catul al cincilea, în mansarda eĭ, curată şi casnică. Totul respira acĭ prezenţa femeeĭ.

«Cu cea maĭ mare lipsă de afectare, ea mă pofti să şed şi dispăru după perdeaua ce ducea în alcov. Eŭ mă duseĭ la fereastră şi mă uitaĭ peste marea de acopereminte, care se întindea în depărtare, într'o culoare sură, uniformă.

«Aveam un sentiment ciudat. Mă gîndeam că ierĭ venise altul aicĭ, ca mine azĭ, ca altul mîine, ca poimîine iar alţiĭ şi că ea, vecinic de o potrivă de graţioasă, de zîmbitoare, ispititoare prin neprefăcătoria cu care se dă, îmbrăcînd, într'o haină de poezie nespusă meseria-ĭ de toate zilele, banală. Şi totuşĭ îmĭ închipuiam, — plăcerea de noĭ înşi-ne e vecinic neadormită—că eŭ sînt maĭ bun, cel puţin cît de cît, de cît aceia, carĭ aŭ venit înaintea mea, carĭ vor veni după mine; că eŭ maĭ de grabă merit gingăşia, graţia, farmecul acesta, cu care e înconjurată fiinţa eĭ.

«Mă gîndeam—dar ea intră într'o fustişoară de dantele foarte drăguţă şi cu părul despletit—ah! cu acelaşĭ zîmbet, plin de resemnare visătoare. Se puse, la oare care depărtare de mine pe un scaun-leagăn, încrucişă uşor vîrfurile picioarelor şi, destrămînd bobocul de trandafir pe care-l purtase la piept, rîse şi vorbi nesilită de nimic şi de toate, cum ştiŭ parizienele cu atîta măestrie. Pe lîngă dînsa eŭ mă credeam un băiat de şcoală. Nu rîse provocătoare de franţuzeasca mea, dar odată îşĭ muşcă tare buzele. Mă întrebă de patria mea, îmĭ povesti din copilăria eĭ, de viaţa eĭ, atinse cu o dibăcie minunată, chestiunile cele maĭ delicate—în vremea asta o umbră de resemnare amară trecu peste fruntea eĭ—apoĭ zîmbi iar; numaĭ cu ciripitul rîndunelilor la întoarcerea la cuib, sub streaşină, numaĭ cu asta pot asemăna vorba eĭ, cu alt-ceva, nu.

«Eraŭ treĭ ore dimineaţa şi noĭ tot şedeam pe acelaş loc. Mă simţeam aşa de bine în societatea eĭ! Poate că eŭ n'am observat-o atîta cît ea pe mine. Eraŭ aproape patru, cînd m'am ridicat şi mĭ-am luat pălăria.

«—Te-am ţinut mult.

«— O nu, sînt deprinsă să nu dorm noaptea, zise ea uşor, fără mustrare.

«Voiam să plec.

«—Cel puţin mîna mĭ-o veĭ da, D-le?

«Iĭ întinseră mîna şi asta mă scoase din ţîţînĭ. Iĭ căzuĭ — adică ea mie — în braţe.

«Dar, pe cînd mă desmierda, o auziĭŭ spunînd cu glas ironic:

«— Şi pentru asta ne-a trebuit atîta vorbă!»

Doctorul tăcu.

Pe feţele tuturor desamăgirea era vădită.

«—Asta e un lucru de toate zilele, banal, nu e aşa? sfîrşi doctorul. Dar eŭ vă spun, că, dacă scena nu s'ar fi sfîrşit în chipul acesta, poate că ea, Camille, ar fi ajuns nevasta mea, căcĭ atîta gingăşie, atîta amabilitate, atîta îndrăzneală unită cu o poezie minunată n'am maĭ găsit la vr'o femee. Dar sfîrşitul acesta! Rîdeţi, rîdeţi cît pofţiţi, dar nu veţĭ putea tăgădui că ar fi fost maĭ bine ca eŭ să fi plecat cum venisem, îmbogăţit cu o iluzie, ducînd în suflet mirosul uneĭ florĭ preţioase, pe care nicĭ măcar ocupaţia plicticoasă de toate zilele nu era în stare să-l şteargă.

«Poate, că, chiar dacă n'aşĭ fi luat-o de nevastă—visul farmecelor eĭ tot m'ar fi însoţit toată viaţa».

Se sculă repede şi fugi fără ca prieteniĭ să-l fi putut opri.

Trad. de **Hus.**

STIRĬ MARUNTE

Contribuţiunĭ la studiul intervenţiunilor chirurgicale asupra căilor biliare este titlul tezeĭ de doctorat în medicină şi chirurgie ce acum două zile a susţinut-o înaintea juriuluĭ universitar din Bucureştĭ, D. Ignatz Steinhart, unul din ceĭ maĭ distinşĭ studenţĭ aĭ facultăţiĭ noastre de medicină şi fost timp de maĭ mulţĭ anĭ intern al spitalelor Eforieĭ.

Urăm tînăruluĭ medic isbîndă în cariera ce a îmbrăţişat şi-ĭ dorim ca succesele obţinute acĭ să le ciştige şi la Paris, unde pleacă peste cîte-va zile spre a-şĭ îmbogăţi cunoştinţele sale în ramura medicală.

***

D-na Sofia Luther, una din primiĭ industriaşĭ din ţară, proprietara mareĭ fabricĭ de bere Luther s'a logodit Duminecă seara cu D-nu *D. M. Bragadiru,* cunoscutul mare comerciant şi industriaş din capitală. Cu acest măritiş se vor uni nu numaĭ două persoane din cele maĭ de vază în lumea comercială şi industrială dar şi milioanele ce posed aceştĭ doĭ marĭ capitalişti.

Felicitările noastre viitoareĭ fericite perechĭ.

***

Sucursala marelor magasine *Louvre din Paris* continuă a primi în toate zilele diferite mostre din cele maĭ ultime creaţiunĭ ale modeĭ.

Toate aceste echantilioane sînt vîndute foarte repede, din causa frumuseţeĭ lor.

Numeroşĭ amatorĭ vizitează această agenţie care ocupă etagiul de sus al caseĭ cu No. 2 din strada Nouă d'asupra farmacieĭ F. Bruss.

***

Un redector de la *Figaro,* văzînd revista *Lumea ilustrată* la D. Camille Flammarion, cunoscutul astronom francez care e şi colaborator la ea, a fost susprins că o ast-fel de publicaţiune poate apare în ţara romînească, cu atîta eleganţă şi varietate. Şi ca să-şĭ manifeste mulţămirea sa, şi-a oferit colaborarea sa permanentă acesteĭ publicaţiunĭ.

Şi în adevăr ziaristul francez a avut dreptate; ultimul număr 16 pe care l'am primit azĭ nu lăsa nimica de dorit în nicĭ o privinţă.

Textul e bogat şi variat, între altele vom cita o admirabilă traducere în versurĭ a cunoscuteĭ poesiĭ a luĭ Petöfi, «Nebunul» care a făcut sensaţie în toată lumea. Poesia e tradusă de talentatul poet Dumitru Moldoveanu.

Ilustraţiile sînt fără seamăn, orĭ-ce laude sînt palide pe lîngă realitatea; totuşĭ ţinem să scoatem în relief suplimentul cel mare care se poate încadra şi care represintă unul din cele maĭ frumoase şi duioase momente din viaţa omenească.

INFORMAŢIUNI

Nenorocirea de la Cişmegiŭ

Azĭ dimineaţă pe la orele cincĭ şi jumătate o zguduitură puternică a răsunat prin Cişmegiul pustiŭ încă. Apoĭ ţipete disperate răsunaŭ prin văzduh şi cîţi-va trecătorĭ de prin stradele învecinate aŭ alergat în Cişmegiŭ să vază ce s'a întîmplat.

Era un spectacol îngrozitor. In fundul aleeĭ principale, unde era să se facă cascada, o mulţime de grinzĭ şi scîndurĭ rupte şi sub ele un număr de **18 lucrătorĭ**; *unul cu abdomenul desfăcut, altul cu capul turtit, al treilea cu mîinile zdrelite, al patrulea într'un lac de sînge, etc. Eĭ scoteaŭ nişte gemete dureroase de-ţĭ sfîşiaŭ inima.*

Se construeşte pavilionul central al expoziţieĭ cooperatorilor romînĭ; constructorĭ sînt D-niĭ Daniil şi Toma. Aseară, înainte de a înceta munca, s'aŭ transportat o mulţime de scîndurĭ pe schele la o înălţime de vr'o 20 metri. In zadar uniĭ lucrătorĭ aŭ stăruit pe lîngă şeful lor, că grinzile fiind slabe şi răŭ aşezate, ele nu pot rezista la o greutate atît de mare; şeful a ordonat şi lucrătoriĭ s'aŭ executat.

Azĭ dimineaţă, la orele 5 urma să se reia lucrul pe schelă pentru construirea cupoleĭ. S'aŭ urcat 18 lucrătorĭ. **Dar abia s'aŭ apucat de lucru şi de-o-dată un pîrîit formidabil se aude; lucrătoriĭ aŭ fost cuprinşĭ de spaimă şi înainte de a reveni în fire, schelea se prăbuşeşte cu un zgomot asurzitor împreună cu ceĭ 18 lucrătorĭ.**

Maĭ bine de o jumătate de oră aŭ stat lucrătoriĭ înmormîntaţĭ între scîndurĭ şi grinzĭ îndurînd cele maĭ marĭ chinurĭ. Abia tîrziŭ a venit poliţia şi a scos cu greŭ pe ceĭ rănițĭ transportîndu-ĭ pe la spitalurĭ.

Douĭ din eĭ aŭ fost foarte grav rănițĭ.

Comerţul nostru de rîmătorĭ

In urma încheiereĭ convenţieĭ comerciale cu Austro-Ungaria, se spera mult în avîntul pe care-l va lua comerţul nostru de rîmătorĭ. Am arătat, însă, cum aceste speranţe aŭ fost zdrobite printr'o circulară a ministeruluĭ unguresc de comerţ şi cum avantagiile ce ni s'aŭ acordat prin convenţie, s'aŭ desfiinţat de fapt.

Circulara ministruluĭ de comerţ izbeşte în mod simţitor în interesul neguştorilor noştri marĭ şi micĭ din judeţele Dolj, Mehedinţĭ, Gorj şi R.-Vîlcea. Comerţul de rîmătorĭ prin pasurile Vulcan şi T.-Roşu, precum şi pe la Vîrciorova luase într'o vreme un avînt foarte mare. Acum însă pasurile Vulcan şi T.-Roşu vor urma să fie închise, iar exportul prin Vîrciorova nu va putea să fie dirigiat, de cît numaĭ spre Steinbruck, căcĭ cele-l'alte pieţe ungureştĭ urmează să fie închise.

Rîmătoriĭ noştri sînt superiorĭ rîmătorilor americanĭ, sîrbeştĭ, ruseştĭ şi ungureştĭ; numaĭ rasa Bakonyer a rîmătorilor ungurĭ poate să rivaliseze cu rîmătoriĭ noştri sub raportul calităţiĭ. La această superioritate dacă se maĭ adaogă ieftinătatea rîmătorilor noştri, este foarte firesc, că neguştoriĭ noştri pot să susţină o concurenţă foarte uşoară şi rentabilă cu neguştoriĭ ungurĭ. De aicĭ urmează, că preţurile în Ungaria sînt determinate de de rîmătoriĭ noştri.

Iacă dar motivele care parcă aŭ îndemnat pe guvernul unguresc să ia măsurĭ atît de drastice în contra exportuluĭ nostru de rîmătorĭ.

Sîntem foarte curioşĭ să ştim acum dacă ministerul nostru de externe va recurge la represaliĭ corespunzătoare în contra Ungarieĭ?

Atragem atenţiunea D-luĭ decan al barouluĭ bucureştean asupra unuĭ avocat care a părăsit Iaşiĭ, pentru a se stabili în Bucureştĭ, lăsînd în vechea capitală a Moldoveĭ creditorĭ cu buzele umflate.

Intre aceştĭ creditorĭ se află şi o foastă clientă a aceluĭ avocat, pe care nu voim a'l numi pentru un moment.

Dar dacă acest avocat nu-şĭ va regula cît maĭ curînd afacerea bănească cu acea Doamnă, cu regret vom fi siliţĭ a reveni cu amănunte puţin măgulitoare pentru acest pretins apărător al văduveĭ şi al orfanuluĭ.

Oficioasele anunţă retragerea D-luĭ colonel Kiriţescu de la prefectura judeţuluĭ Constanţa.

Succesorul săŭ va fi, probabil, D. Radu Rosetti, actual prefect de Bacăŭ.

Trupa de operetă a Teatruluĭ Naţional din Craiova, va începe Duminica seria representaţiunilor sale la grădina *Dacia*.

Acţionariĭ liberalĭ aĭ Bănceĭ Agricole aŭ hotărît să nu ia parte la alegerea consiliuluĭ de administraţie al acesteĭ băncĭ, care se va face la 3 Iulie.

Uniforma jandarmilor este hotărîtă ast-fel:

Tunica albastră cu paramente roşiĭ la mînecĭ, gulerul cu totul roşu, epoletele asemenea; eghiletele albe; pantaloniĭ de culoare seră cu vipuşca roşie.

Casca va fi de aluminium de forma celeĭ pe care o poartă jandarmiĭ călărĭ.

Legea maximuluĭ a trecut Dunărea. Foaia oficială publică decretul prin care oraşele Isaccea şi Mahmudia sînt autorizate să perceapă nouĭ taxe comunale după legea maximuluiĭ

D. David Emanuel, profesor universitar, e numit maestru de conferinţe pentru matematicĭ, la şcoala normală superioară din capitală.

In virtutea noueĭ legĭ a învăţămîntuluĭ profesional, se ştie că s'aŭ creat două şcolĭ comerciale în locul celeĭ actuale, una de gradul I şi alta de gradul II.

De-o-cam-dată ministrul organizează pe cea de gradul I, confirmînd pe ceĭ maĭ mulţĭ din vechiĭ profesorĭ, numind pe D. E. Filtsch profesor suplinitor de limba germană şi transferînd acĭ pe D. V. Dimitriu, profesor de chimie la Galaţĭ.

La şcoala comercială din Craiova se confirmă toţĭ vechiĭ profesorĭ, afară de D. Peruianu profesor de economia politică, Dr. Atanasescu de igienă, Sinigaglia de limba italiană, carĭ sînt puşĭ în disponibilitate de oare-ce s'aŭ suprimat aceste cursurĭ.

Acelaşĭ lucru la şcoala din Galaţĭ unde se suprimă însă cursurile de limba greacă şi de igienă, punînd în disponibilitate pe D-niĭ Dosios şi Dr. Gali; iar la Ploeştĭ se suprimă numaĭ igiena rămănînd pe din afară dr. Cozma.

La Iaşĭ, unde se crează două şcolĭ comerciale, la şcoala de gradul I se confirmă pe cîţĭ-va vechĭ profesorĭ şi se numesc suplinitorĭ pe D. G. Gr. Gheorghiu de matematică; C. Praja de istorie, C. Crăciun de comptabilitate, C. Penel de desemn. La noua şcoala de gradul II se confirmă pe toţĭ vechiĭ profesorĭ.

In vitrina magazinuluĭ Gebauer se află de cîte-va zile expus un admirabil portret de pe natură executat de tînărul şi talentatul pictor Bălănescu, laureat al şcoaleĭ de bele-arte din capitală.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

168

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

LXXXV

Rezbunarea unuĭ tată

— Da.

— Nu pot să vă refuz cererea şopti D. Cleveland cu glasul înnecat. Vedeţi-vă copila mîine în timpul zileĭ; întîlnirea noastră se va putea face seara. Şi eŭ trebue să văd pe această copilă; pentru întîia şi poate pentru cea din urmă dată.

El se întoarse şi, după ce vorbi ceva cu maiorul de Vere, părăsi clubul.

Sir Frederick eşi cu cincĭ minute maĭ tîrziŭ. Trăsura sa îl aştepta.

Spre mirarea vizitiuluĭ, baronetul îĭ porunci să-l ducă la notarul săŭ, la Lincolu's-sim-Fields.

Ceĭ doĭ martorĭ, majorul de Vere şi D. Wallace, se duseră acasă la cel-d'întîiŭ, în Pall Mall şi acolo discutară condiţiile dueluluĭ.

A doua zi dimineaţa, capul luĭ sir Frederick se opri dinaintea caseĭ luĭ Robert Merton.

Baronul ceru să vadă pe milionar şi fu întrodus îndată în bibliotecă, unde Robert citea ziarele de dimineaţă. Acesta nu ştia de duelul ce trebuia să aibă loc între sir Frederick şi D. Cleveland.

Sir Frederick petrecuse cea maĭ mare parte din noapte pe la notarul săŭ; ochiĭ îĭ eraŭ intraţĭ în fundul capuluĭ şi umflaţĭ, obrajiĭ nu maĭ aveaŭ roşeaţa de împrumut şi el părea schimbat de o dată într'un bătrîn gîrbov.

— Viŭ să-mĭ văd copila, orfană, D-le Merton, zise el liniştit. Dacă voiŭ izbuti să isprăvesc o afacere care mă interesează mult, e probabil că voiŭ părăsi Anglia, — pentru tot-d'auna poate. — Nu viŭ prin urmare să-mĭ revendic drepturile de tată, nicĭ să mă expun la umilinţa unuĭ refuz. Viŭ numaĭ să văd chipul uneĭ copile, despre a căreĭ fiinţă am aflat abia erĭ. Viŭ s'o strîng o dată în braţe şi să-ĭ zic adio înainte. . . de a muri.

Sînt momente în care chiar simţirile unuĭ om criminal inspiră simpatie.

Robert Merton salută grav şi se sculă de pe scaun.

— Mă duc să pregătesc pe miss Cleveland pentru vizita D-v.

Şi eşi din odae.

Sir Frederick umbla de colo pînă colo prin odae aşteptînd cu nerăbdare întoarcerea milionaruluĭ şi momentul în care va vedea pe singurul săŭ copil. Pentru întîia oară în viaţă, făţarnicul egoist, desfrînatul fără inimă se interesa într'adevăr de alt-cineva de-cît de sine.

Robert Merton se întoarse după cincĭ minute.

— Am găsit pe miss Cleveland foarte emoţionată la gîndul uneĭ întîlnirĭ, zise el, dar cînd i-am spus că trebue să părăsiţĭ Anglia, ea a consimţit să vă vadă; totuşĭ vă previn că simte răul ce aţĭ făcut mameĭ sale.

— E foarte natural ca să fie aşa, respunse sir Frederick oftînd. Ce am meritat, dacă nu ura copileĭ Ideĭ Cleveland?

Robert duse pe mosafirul săŭ la uşa unuĭ salon mic. Apoĭ, retrăgîndu-se, lăsă pe sir Frederick să intre singur.

Rosa Cleveland, la fereastră, era albă ca varul.

Ea se sculă cînd văzu intrînd pe sir Frederick şi remase în picioare în faţa luĭ, tremurînd şi cu mîinele împreunate.

Ea simţea că, moraliceşte, omul acesta era ucigaşul mameĭ sale, ucigaş pe care legea nu-l putea pedepsi, căcĭ nu întrebuinţase nicĭ otrava, nicĭ ferul, nicĭ violenţa.

— Copila mea! copila mea! strigă sir Frederick cu glasul înnecat de plîns; copila mea, iartă-mă!

El întinse braţele par'că ar fi voit s'o strîngă la piept; dar după o pauză braţele-ĭ căzură slabe.

Ea nu respunsese la chemarea luĭ, nu arătase nicĭ o emoţiune. Auzind strigătul acesta sfîşietor, ea remăsese nemişcată şi-l privea cu ochiul rece.

— Rosa, Rosa, — strigă bătrînul căzînd în genunchĭ la picioarele feteĭ, nu vreĭ să mă ierţĭ?

— Vă rog, nu îngenunchiaţĭ înaintea mea, răspunse ea rece; n'am să vă iert nimic, sir Frederick, dar mama...

La cuvîntul acesta scump şi venerat, emoţiunea o copleşi şi ea începu să plîngă.

— O, tată, tată! strigă ea, scoală-te, te rog. Voiam să te urăsc, îmĭ înarmasem inima în potriva D-tale, îmĭ aduceam numaĭ aminte de greşelile D-tale faţă cu mama, de suferinţele eĭ, de inima-ĭ sfărîmată, de moartea-ĭ nenorocită. Aveam sufletul plin de acestea şi totuşĭ....

— Şi totuşĭ nu mă urăştĭ. Ah! Roso, fiĭ îndurătoare şi spune-mĭ că nu mă urăştĭ.

— Nu pot, răspunse ea apăsîndu-şĭ mîinile pe ochĭ. Nu pot, orĭ-cum, sînt fiica D-tale. Glasul natureĭ e maĭ tare de cît amintirea greşelilor D-tale faţă cu mama.

— Rosa, copila mea, comoara mea, cerul să te binecuvinteze pentru aceste cuvinte. Am fost vinovat, scumpă copilă şi sînt nevrednic de dragostea ta. Dar pentru întîia oară în viaţă am învăţat a privi trecutul meŭ cu remuşcare; pentru întîia oară îmĭ pare răŭ de tinereţea mea, de vîrsta mea matură, risipite în mod criminal. Nu crede că vre unul din cuvintele tale poate să maĭ mărească amintirea suferinţelor ce am pricinuit mameĭ tale. Dragostea cea maĭ duioasă mă unea cu dînsa, dar vîrtejul crimelor în care m'am lăsat a fi tîrît, mi-a înnăbuşit sentimentele cele bune. Nu crede că Ida Cleveland a fost uitată. In ceasurile negre ale nopţeĭ numaĭ pe ea o vedeam. Ah! Roso, plînge-mă, iartă-mă dacă poţĭ căcĭ am nevoe de milă şi de iertare.

El deschise din noŭ braţele şi de astă dată copila lăşă pe tată-săŭ s'o strîngă la piept.

— Scumpa mea copilă, şopti el uitîndu-se la dînsa, cît de frumoasă eştĭ, frumoasă ca Ida mea!

Vreme de două ceasurĭ sir Frederick şi fiica sa şezură împreună; ea cu capul pe umărul luĭ şi mînă în mînă.

Orĭ cît de triste eraŭ aceste momente, ele eraŭ în acelaş timp poate cele maĭ fericite din viaţa luĭ.

El punea Roseĭ întrebărĭ, asupra copilărieĭ eĭ, asupra tinereţeĭ, asupra amicilor pe carĭ îĭ avea şi carĭ o protejaseră şi o iubiseră; tot ce era privitor la dînsa îl interesa; nu maĭ obosea desmierdînd-o şi cerîndu-ĭ iertare.

— Iosef Raymond nu va fi în pagubă pentru că a fost atît de devotat copileĭ mele. Ierĭ, Roso, cel dîntîiŭ gînd al meŭ a fost de a te declara moştenitoarea mea, de a te ridica la rangul ce-ţĭ aparţine, de a te recunoaşte în public de copila mea unică şi iubită. Robert Merton mi-a spus că aĭ refuza cu dispreţ averea mea.

(Va urma).

D. Bălănescu s'a întors de curînd în capitală, venind din Paris, și e unul din eminenții elevi ai celebrului Bouguereau. Operile sale, foarte mult apreciate în lumea artistică, aŭ fost admise în anii 1890 și 1891 la Salonul din Paris.

Sfătuim pe cititorii noștri să viziteze opera tînărului artist spre a se convinge de puterea talentului săŭ.

De alt-fel socotim că Statul n'ar greși dacă ar înlezni oare-care mijloace tînărului Bălănescu spre a-și cultiva și mai mult talentul săŭ artistic.

La loteria Cercului Artistic aŭ cîștigat numerile:

2021, 3562, 1780, 2864, 1895, 26, 2960, 371, 1237, 3734, 405, 3249, 3469, 117, 989, 3348, 3508, 2066, 38, 1867, 3027, 645, 3357, 2934, 1600, 1233, 991, 1137, 3255, 144, 1804, 747, 2213, 1737, 3486, 357, 2005, 1496, 3024, 214, 1744, 2476, 1168, 499, 627, 871.

Cîștigurile se vor reclama la primăria capitalei.

Asociațiunea absolvenților școalei Naționale de Poduri și șosele din București se întrunește astă-seară Mercuri orele 9 fără un sfert, în localul școalei, în adunare generală spre a procede la alegerea comitetului săŭ și alte diferite chestiuni.

La școala înaltă de științe de stat, unul dintre cei ce a trecut cu succes ultimul examen e D. N. Georgescu.

MESAGIUL LUI CASIMIR-PERIER

Paris, 21 Iunie. — Mesagiul președintelui, citit eiu parlament, afirmă că președintele nu este un om de partid, el aparține Franciei și republicei. Este ferm hotărît, ca, după șapte ani, să remită destinele Franții, în alte mîini. Cîtă vreme aceste destine îi vor fi încredințate, își va impune datoria de a nu lăsa să se știrbească saŭ să se prescrie drepturile ce i s'aŭ conferit. Sigură de ea însăși, încrezătoare în armată și în marină, Franța, care acum a primit de pretutindeni dovezi de simpatie, poate, cu fruntea în sus, să afirme iubirea sa de pace. Ea va rămînea un mare focar de lumină intelectuală, de progres și de toleranță.

Mesagiul face apoi elogiul lui Carnot și exprimă urări pentru ca să fie dat succesorului săŭ să servească cu demnitate Franța.

Zice că actul adunării naționale, asigurînd in cîte-va ceasuri, transmiterea puterii, a fost în ochii lumii o consfințire nouă a instituțiunilor republicane.

Parisul a făcut alaltă-ieri o manifestație admirabilă de recunoștință și de respect. O țară, care în mijlocul unor atît de crude încercări, se arată capabilă de atîta disciplină morală, de atîta virilitate politică, va ști să unească ambele aceste puteri sociale, fără cari popoarele pier: libertatea și un guvern hotărît să desvolte moravurile necesare unei democrații republicane.

Mesagiul roagă Parlamentul să dovedească că Republica, departe de a fi rivalitatea sterilă a ambițiunilor individuale, este aceea care caută binele material și moral, întinderea națională a gîndirilor fecunde și a pasiunilor nobile. Conchide zicînd: trecutul ne-a învățat multe, însă Franța își întoarce privirea către viitor.

NENOROCIREA DIN CIȘMEGIU

Schela. — Azi dimineață. — Ruperea schelei. — Ajutoare. — Arestările. — Răniții. — Incheere

Am publicat la ediția I știrile pe care le-am putut culege în pripă asupra nenorocirei din Cișmegiu.

Acum vom împărtăși cititorilor toate amănuntele culese de reporterul nostru la fața locului.

Schela

In fundul aleei principale, lîngă biserica Schitu-Măgureanu, s'a ridicat o schelă înaltă de vre-o 15 metri, destinată a servi la construirea pavilionului expozițiunei cooperatorilor.

Antrepriza construcțiunei a fost dată D-lor Thoma Kantzler și Daniil Cortobius.

Ambii antreprenori fiind ocupați cu furnizarea materialului, aŭ însărcinat pe un anume Wilhelm Henke cu dirigearea lucrărilor.

Acesta a construit schela care avea două etage, unul la o distanță apropiată de teren, iar cel-l'alt etaj la vre-o 8 metri înălțime.

Asearǎ Wilhelm Henke a dat ordin ca toată lemnăria destinată construcțiunei pavilionului să fie rădicată pe schela din etagiul de sus. Cum această schelă era foarte slab construită de oare-ce stîlpii eraŭ prinși numai cu cîte două scoabe, mai mulți lucrători și-aŭ exprimat temerea către dirigintele Henke, că se poate întîmpla vre-o nenorocire.

Henke n'a ținut socoteală de temerile lucrătorilor și a continuat transportul cherestelei.

Cantitatea mare de lemnărie, care a fost instalată pe schelă începuse încă de aseară să cam îndoae stîlpii schelei.

Ploaia de azi-noapte a contribuit și mai mult la îngreuiarea lemnăriei și la îndoirea stîlpilor.

Azi-dimineață

Azi-dimineață, la orele 5, cînd lucrătorii aŭ venit să înceapă lucrul, cîți-va dintr'înșii aŭ observat îndoiturile stîlpilor și șubrezenia schelei. Dirigintele Henke a dat ordin ca lucrătorii să se sue pe schelă spre a începe lucrul, suindu-se chiar și dînsul pe schelă împreună cu alți 18 lucrători.

Lucrătorul Niță Bordeianu a refuzat să se sue pe schelă și a strigat lucrătorilor:

— Dați-vă jos că se rupe schela!

— Taci măi prostule, răspunse dirigintele Henke.

In vremea aceasta lucrătorii continuaŭ să se urce sus.

Ruperea schelei

La orele 5 și jumătate, cînd cei 18 lucrători și cu dirigintele aŭ încercat să înceapă lucrul, cîte-va trosnituri se auziră din partea dreaptă a schelei. Lucrătorii spăimîntați, aŭ încercat să fugă spre a se scobori jos. In fugă, întreaga schelă începu a pîrăi din toate părțile și înainte ca lucrătorii să se scoboare, schela se prăbuși împreună cu lucrătorii, provocînd un sgomot asurzitor amestecat cu țipetele de disperare ale nefericiților victime.

Unul din lucrători, Schram Peter, a încercat să se agațe de un stîlp, însă rupîndu-se, *lucrătorul a căzut sfîșiindu-și pîntecul de colțul unei scoabe.*

Ajutoare

La prăbușirea schelei, lucrătorii s'aŭ înspăimîntat și zăpăcit. Nici unul nu îndrăznea să dea ajutoare victimelor de teamă a nu se expune vre-unui noŭ pericol. Nefericitele victime scoteaŭ țipete sfîșietoare de rănile primite și mai ales de greutatea lemnăriei care apăsa pe corpurile lor.

După o clipă de zăpăceală, cei-l'alți lucrători năvălesc să-și scoată tovarășii de muncă.

Toți cei 18 lucrători și dirigintile eraŭ răniți. Imediat răniții aŭ fost scoși de sub lemnărie și întinși pe iarbă.

Sosind primul-procuror, s'a dispus transportarea răniților la spital. O parte aŭ fost duși la spitalul Filantropia, iar o altă parte la spitalul Colțea și Brîncovenească.

Arestările

Parchetul a dat ordin ca cei doi antreprenori: Toma Kuntzler și Daniil Kortobius să fie arestați și făcuți răspunzători de această nenorocire.

Antreprenorul Toma Kuntzler n'a putut fi găsit, iar Daniil Kortobius a fost dus la secțiunea 18 unde după ce i s'a luat interogatoriul a fost pus în libertate de oare ce toată vina cade asupra dirigintelui Wilhelm Henke.

Răniții

La spitalul Filantropia în secțiunea D-lui dr. Leonte aŭ fost internați 13 răniți printre care se află și dirigintele Henke care e rănit foarte grav. Dînsul are o rană mare la cap, coastele frînte și mai multe răni la nas și obraz. De asemenea la brațe și la picioare are mai multe răni.

Tot aci se află și lucrătorul Schram Peter, cel căruia i s'a spintecat pintecile.

Iată numele răniților:

Vilhelm Henke, Schram Peter, Ilie Stănescu, Carol Cotros, Iohan Schweitzer, George Nicolae, Voicu Gheorghe, Schultz Ștefan, Iohan Kovaci, Niță Ștefan, Tudor Grumezescu, Nae Negoescu și Boga Gheorghe.

D. dr. Leonte a declarat că deși parte din acestea sînt răniți mai grav, totuși speră că în cîte va zile să i vindece afară de cei doi: Henke și Peter care aŭ nevoie de o îngrijire mai îndelungată dar cari sînt în afară de ori-ce pericol.

La Colțea se află Ioniță Stan, Molner și Nae Negoescu, aceștia de asemenea aŭ răni pe corp, totuși starea lor nu este gravă.

La Brîncovenească e numai un singur lucrător ușor rănit.

D. D. Butculescu a vizitat azi dimineață pe răniții din spitale.

Incheere

De și parchetul a început să instruiască această afacere, totuși socotim că toată culpabilitatea acestei nenorociri care putea avea urmări și mai triste cade în sarcina antreprenorilor din a căror neglijență schela a fost slab construită de către dirigintele Henke. care și dînsul a căzut jertfa nepriceperei sale.

In ast-fel de împrejurări ar fi trebuit ca direcțiunea saŭ comitetul de organizare al expozițiunei să fi însărcinat un om cu pricepere, un architect, care să controleze construcțiunea schelei și puterea ei de rezistență.

A se lăsa asemenea lucrări pe mîinele unor oameni fără pricepere, înseamnă a expune cu siguranță viața nenorociților lucrători.

Cel puțin de acum această nenorocire să serve de pildă pe viitor comisiunei technice și a nu se mai permite construirea schelelor saŭ a altor lucrări, fără un control serios din partea oamenilor competinți.

Iona.

EDIȚIA A TREIA

ULTIME INFORMATIUNI

Aflăm că parchetul militar a început să instruiască afacerea strangulărei soldatului Anton Polak de la Arsenalul armatei.

Atragem atențiunea celor însărcinați cu instruirea afacerei că D. locotenent Mageru a făcut nevăzut biletul nenorocitului soldat în care explica pricinele pentru care se sinucide.

Nădăjduim că cu toată protecția de care se bucură călăul sergent-major Anastasiu, parchetul militar își va face serios datoria.

Azi, unul din cei doui antreprenori însărcinați cu construirea pavilionului expoziției din grădina Cișmegiu, ducîndu-se să ia măsuri pentru a se continua lucrările, a fost atacat de lucrătorii dulgheri pentru a se răzbuna de nenorocirea întîmplată tovarășilor lor de muncă care eraŭ să-și piardă viața din pricina neglijenței antreprenorilor cari n'aŭ supraveghiat construirea schelii.

In urma regretatului accident din grădina Cișmigiu, D. Dimitrie C. Butculescu, președintele expozițiunei cooperatorilor, a trămis o circulară tuturor gazetelor prin care roagă pe directori de a nu publica toate zvonurile exagerate ce s'aŭ răspîndit în capitală pe socoteala acelui nenorocit accident.

D-sa s'a pus la dispozițiunea ziariștilor pentru a le da amănuntele cele mai precise atît în privința accidentului cît și a stării răniților.

Astă-seară la cercul de studii sociale al lucrătorilor tipografi, al căruia sediŭ e la clubul muncitorilor, D. Al. Ionescu va vorbi despre *mașini și muncitori.*

O depeșă din Stokolm ne spune că un călător, care a sosit cu vaporul din St.-Petersburg, a murit la stațiunea de carantină, Fojan, cu simptome holeriforme.

Lyon, 21 Iunie. — Interogatorul lui Caserio este terminat. Caserio a stăruit în declarațiunea că a lucrat singur. El va mărturisi numai juraților motivele crimei.

Sergentul hoț

Astă noapte a fost prins sergentul de noapte, postat în fața prefecturei poliției furînd bani dintr'un dulap dela bereria Mircea din pasagiul Villacros.

De vr'o lună de zile frații Mircea observă, că în fie-care dimineață le lipsesc cîte 20 — 30 lei din dulap. Toate cercetările lor și ale poliției aŭ rămas zadarnice; hoțul n'a putut fi prins. Frații Mircea aŭ oferit sergentului de noapte o bună recompensă, dacă va prinde pe hoț.

E firesc, deci, că frații Mircea bănuiaŭ pînă și pe oamenii din serviciul lor cu aceste hoții. Dar neputîndu-se dovedi nimic în contra lor, ei nu puteaŭ să-i denunțe.

In sfîrșit, plictisiți de această situație și de neputința poliției și a sergentului de noapte, ei s'aŭ pus să pîndească pe hoț. Astă noapte, după închiderea berăriei, frații Mircea și oamenii din serviciul lor, s'aŭ ascuns pe la răcitoare. Pe la orele trei din noapte, de odată aud că ușa de dindos se descue cu o cheie falsă și tiptil intră sergentul de noapte, se uită jur împrejur, apoi cu alte chei deschide dulapul.

In acest moment frații Mircea cu oamenii lor sar și pun mîna pe sergent. După cîte-va minute de luptă, sergentul văzîndu-se în neputință de a se apăra, a început să plîngă și să se roage de iertare.

Cu toate acestea el a fost dus la poliție și arestat.

Frumoasă organizație polițienească: în loc să te apere de hoți, ea te predă. Ce zice noul prefect de poliție?

D. prof. Dr. N. Manolescu eminentul nostru oculist a plecat la Strunga, unde s'a stabilit pentru 45 de zile.

Pentru D. Director al poștelor

Abonatul ziarului nostru D. B. Bonciu din com. Budești jud. R.-Sărat, nu primește regulat ziarul.

Rugăm pe prietenii noștri din Huși să ne cumunice dacă în acel oraș există un oare-care Dom Calognom, care primește gazeta de 2 ani de zile și cînd e vorba de plată, nu dă semne de viață.

D. Iulian Oprescu, str. Lipscani 34 Loco, este rugat să treacă pe la administrația acestui ziar.

ULTIME TELEGRAME

Madrid, 21 Iunie. — Autorul atentatului în contra marchizului de Cubaș se chiamă Ricardo Perez. Este catalan. Se zice că nu e anarchist.

Paris, 21 Iunie. — Doui anarchiști aŭ fost arestați azi dimineață, după o vie resistență la Place Blanche. Ei aveaŭ revolvere și pumnale.

Paris, 21 Iunie. — Consiliul de miniștri presidat de D. Casimir-Perier a hotărît, din cauza doliului național, să suspende la 14 Iulie revista trupelor și representațiile populare; creditele destinate pentru serbarea de la 14 Iulie vor fi împărțite săracilor.

Paris, 21 Iunie. — Guvernul avea intențiunea să ceară Camerilor o pensie pentru Doamna Carnot, însă Doamna Carnot a declinat oferta.

Se asigură că guvernul va respinge propunerea de amnistie, din cauza atingerii ce această propunere ar părea a aduce memoriei lui Carnot.

Chossy-le-Roy, 21 Iunie. — Lucrătorii francezi aŭ încercat din noŭ să se adune pe stradă; jandarmeria i-a împrăștiat. Șantierele unde lucrează muncitorii italieni sînt păzite de jandarmi. Cu toate acestea, mulți din italieni vor părăsi localitatea.

Roma, 21 Iunie. — Un proiect s'a împărțit deputaților, prin care măsura domiciliului obligator se poate aplica în caz eventual, acuzaților pentru delicte în contra siguranței și ordinei publice și pentru delicte prin dinamită, pentru cari tribunalele aŭ dat sentințe de neurmărire din cauză de probe nesuficiente.

Viena, 21 Iunie. — *Polit. Correspondenz* află din Belgrad că după întoarcerea regelui Alexandru, regele Milan va pleca în străinătate și se va duce probabil mai întîiŭ la Paris și apoi la Carlsbad.

Petersburg, 21 Iunie. — *S'a constatat holera la Cronstadt. De la 8 la 15 Iunie aŭ fost 12 cazuri și 6 decese.*

ABONAMENTE DE VARĂ

Pentru sezonul de vară, Adevĕrul deschide abonament cu luna și anume:

In țară pe o lună 3 le,
In străinătate » 4.50.

POȘTA REDACȚIEI

D. C. Jikide: — este rugat a trece la redacția noastră, avînd directorul a-ĭ transmite un răspuns.

P. D. C: (Loco) — nu se poate da curs denunțului D-tale, ne fiind iscălit.

Pion *Roman*. Vom publica. Ințelegeți-vă însă cu corespondentul nostru de ziare ca el însu-și să reclame cele 50 foi pentru a fi răsponsabil de plata lor. Aș teptăm răspuns urgent.

UN SFAT PE ZI

Untura de ficat de morun a lui Hogg este tot cea mai activă și cea mai plăcută de luat.

La administraţia acestuĭ ziar se află hîrtie (maculatură) de vînzare cu chilogr.

Tipografia «Nouă» Gr. Pusaifescu, Pasagiul Băncei Naţionale, 19.

Imprimat pe hârtia din Fabrica LETEA.